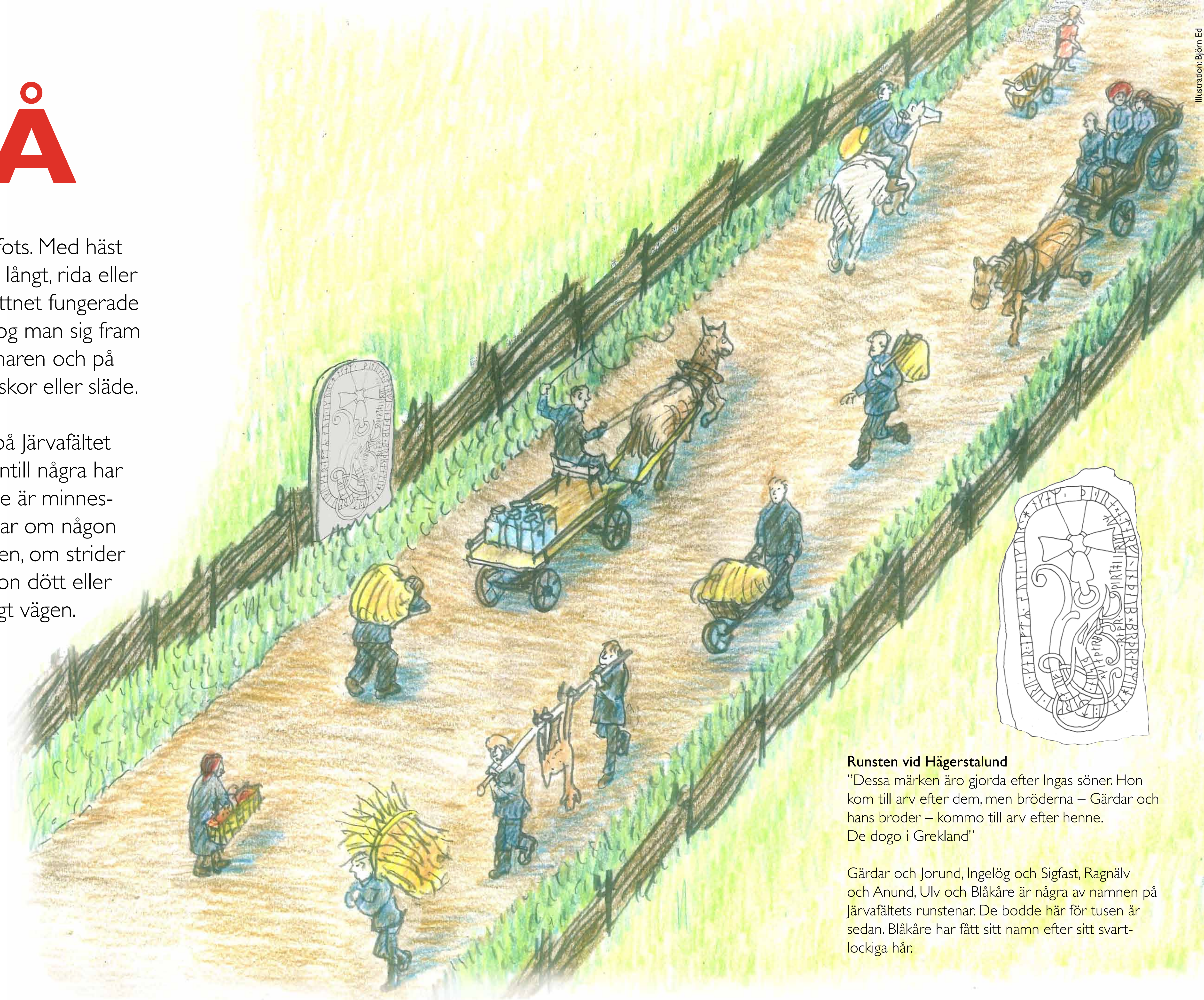

DÅ

Förr gick man till fots. Med häst kunde man färdas långt, rida eller åka vagn. Även vattnet fungerade som "väg". Där tog man sig fram med båt på sommaren och på vintern med skridskor eller släde.

Många vägar här på Järvafältet är mycket gamla. Intill några har runstenar rests. De är minnesstenar som berättar om någon som bott i närheten, om strider eller resor då någon dött eller om vem som byggt vägen.

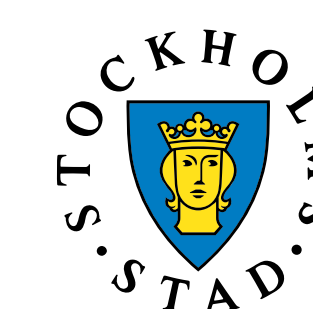
Runsten vid Hägerstalund

"Dessa märken äro gjorda efter Ingas söner. Hon kom till arv efter dem, men bröderna – Gärdar och hans broder – kommo till arv efter henne. De dogo i Grekland"

Gärdar och Jorund, Ingelög och Sigfast, Ragnälv och Anund, Ulv och Blåkåre är några av namnen på Järvafältets runstenar. De bodde här för tusen år sedan. Blåkåre har fått sitt namn efter sitt svartlockiga hår.

TIDENS VÄG

en vandring i historien

NU

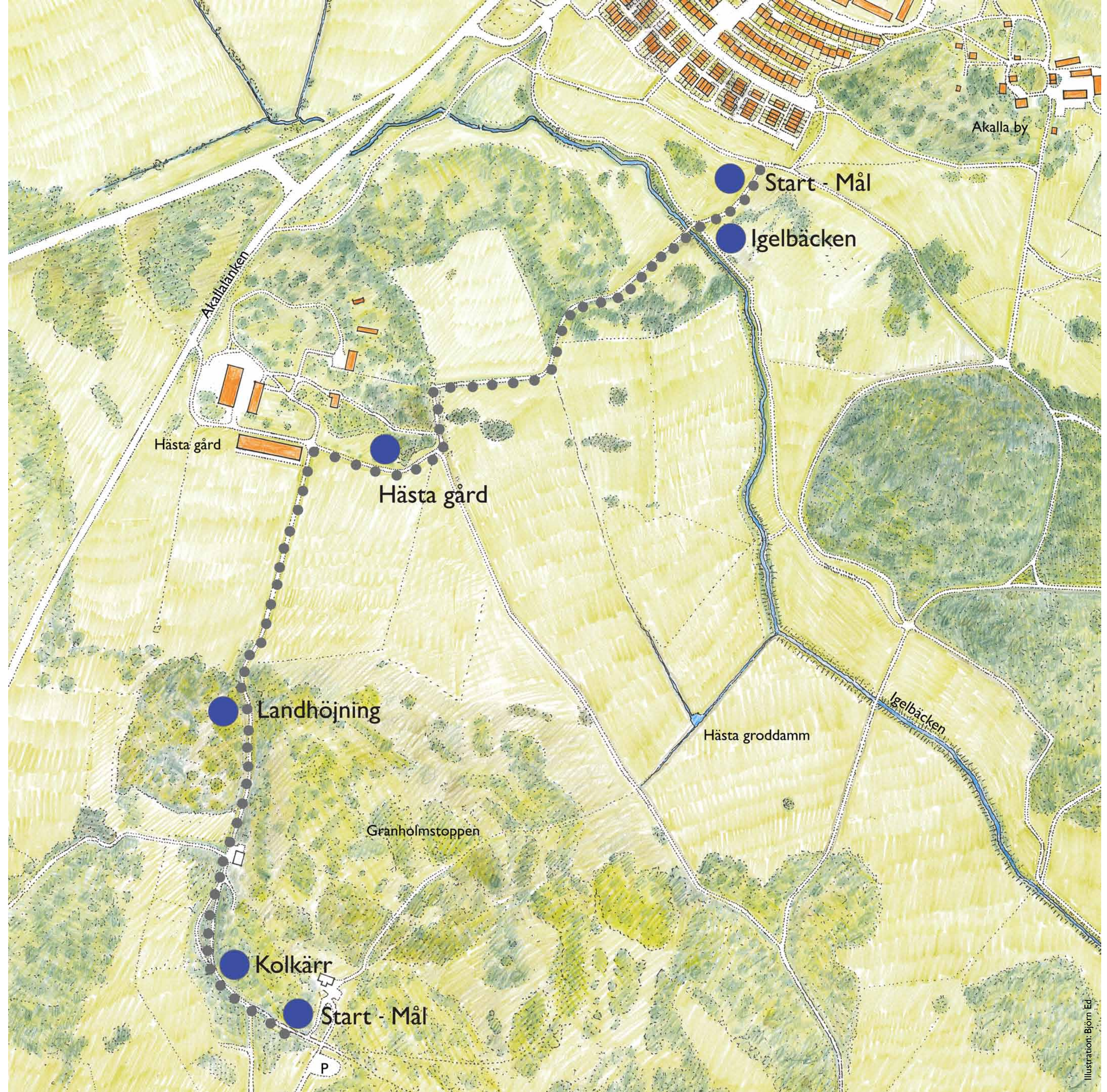
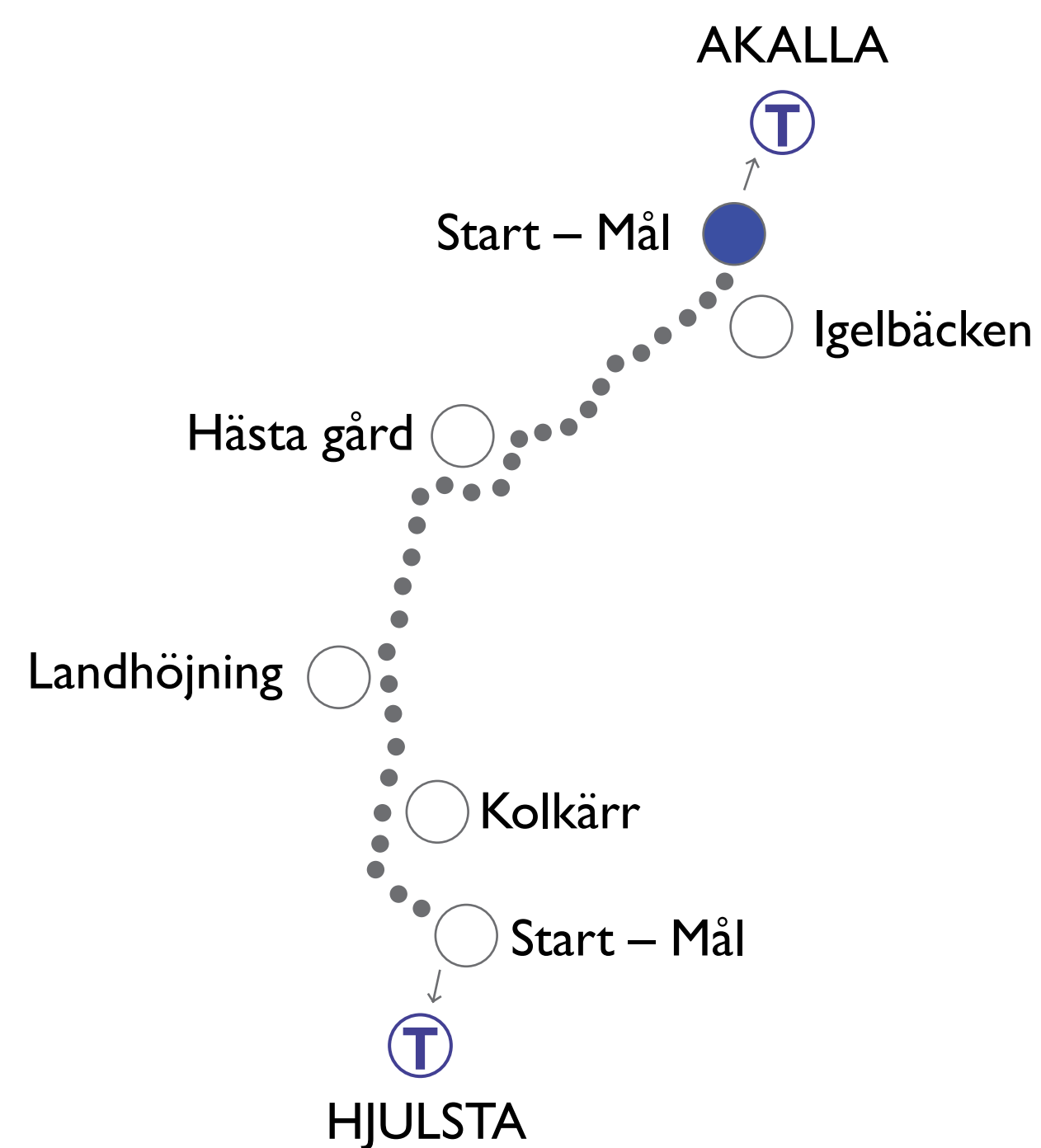
Du står på en väg som har funnits i hundratals år.
Den har gått mellan de gamla gårdarna Akalla, Hästa
och Kolkärr.

Om du fortsätter att vandra längs vägen kommer du
vid fyra olika platser få veta lite mer om livet här förr
och nu. Sträckan är två kilometer lång.

Järvafältet är en kulturmiljö med lång historia.
Det är skyddat som kulturresevat. Här ligger ett av
Stockholms värdefullaste fornlämningsområden, med
lämningar ända från bronsåldern (1800-500 f.Kr.) till
idag.

I den ålderdomliga jordbruksmiljön finns gårdar som
legat på samma plats i mer än tusen år. De låg kvar
när området, vid 1900-talets början, blev
militärt övningsområde. Gårdarna brukades fram till
1970-talet när Järvafältet började bebyggas. Några
gårdar som blev kvar är till exempel Hästa, Akalla,
och Eggeby.

Järvafältet fick sitt namn under den militära tiden
efter Järvagårdarna i områdets södra del.
Gårdsnamnet Järva finns omtalat redan i slutet
av 1200-talet.

TIDENS VÄG

